

МАГ.

Ела Бело. Ела тебе чакамъ.

/ всички затаяватъ дъхъ. Вела влиза съ дѣте на ржцѣ. Гуга се вълнува. Магьосницата гледа изпитателно Дамяна/  
~~Вела~~

ВЕЛА./ приближава се къмъ Гуга и съ задавенъ гласъ прошепва/

Върни ми го! майката те моли!  
Дѣтето ми, мойта мила рожба  
Горкото, то моли за баща си  
Азъ те моля..... на колѣнѣ падамъ -  
/ понича да колѣничи/

МАГ. /приближава я и хваща Вела/

Тя предъ-тебе, а не ти предъ нея  
На колѣнѣ ще трѣбва да бжде.

ДАМЯНЪ. / къмъ Вела/

Прѣждосаи се! Коѣ те е повикалъ?  
Дѣтето си - азъ ще си го взема  
/ къмъ Гуга/  
Съгласна си? Нали ще му бждешъ  
Ти за майка .....

МАГ. / пресича/

И да е съгласна  
Не може тя майка да му бжде.  
Само тази, що го е родила  
Има право да се казва майка

ВЕЛА./ къмъ Гуга/

Не го слушай! Той не е съ ума си!  
Изпъкди го - умътъ му ще дойде

ГУГА./ измъчена/

Тѣй лесно ли се чини на тебе  
Че бихъ могла грѣбъ да му обърна?

ВЕЛА./-жа-

За тебе е всичко въ свѣта лесно  
Тѣй хубава и всесилна ти си,  
Че щомъ искашъ-немой ти попречи  
и дявола. Кажи дума само....

ГУГА.

Бихъ искала ти на мене да кажешъ....

ВЕЛА.

Всичко, всичко що би пожелала

ГУГА.

Тогасъ добре. Кажи безъ смущение

ВЕЛА.

Тѣй както се изповдамъ мога  
Сърдцето си да сложа предъ тебе  
Дано само голѣмата мжка  
На душа ми да ти стане ясна

ГУГА.

Обичала ли си ти другиго?  
Или Дамянъ е първа ти обичъ?

ВЕЛА.

И какъ, и какъ го още обичамъ!

ГУГА.

А когато и азъ го обичамъ  
И когато за първи пътъ въ него  
Разбрахъ свѣта и бжднина видѣхъ ....  
Безъ да знаая, че билъ жененъ, съ дѣте  
Разбирашъ ли ме добре невѣсто?